

இந் தீயொழு வீர்தப் பூக்கள்

எம். பாலகிருஷ்ணன்

ஒரு 'சக்கள் கலை இலக்கியப் பூக்கள்' தவண்பெ

பூவுக்குள் ஏவுகணையை சொருகியதெப்படி?

பணம் வைத்து எழுதுகின்ற
பல கவிகள் இங்குண்டு. ஆனால்
மனம் வைத்து எழுதுகின்ற
மனித கவிகளோ ஒன்றிரண்டே

அக்கவிஞன் எவனென்று
அவன் கவிகள் வாய்கொண்டு
இப்புவி மக்கள் கண்டு
சொல்லி விடும் நாள் உண்டு

இரு வேறு எஃகுப் பூக்களென
ஏந்தி கையில் நின்று நீயும்
ஏவுகணையை பூவுக்குள் - இங்கு
எப்படி சொருகிவைத்தாய்

மந்திர வடிவம்மாள் - தாய்
மண்மீது உன் பூக்களென்றும்
நொந்த மக்கள் மருந்தாக வென்று
வாழ்த்துகின்றாள் வாழ்த்துகின்றாள்

- மந்திரவடிவன் -

இரு வேளாறு
என்குப்
பூக்கள்

எம்.பாலகிருஷ்ணன்

IRU VERU EHU POOKAL

(Collection of Tamil Poetry)

Subject Matter: Romance, Poverty, Social Problems

AUTHOR : M. BALAKRISHNAN

First Edition : 1989 July

Printed At : Kumaran Press, Colombo 12.

Published By : People's Arts Literary Assembly

Cover Art : KALAIVATHI KALEEL

Price : 10/-

Copies available with author at : 33B, SRI DHAMMA
MAWATHA, COLOMBO - 10.

பக்கம் (1) பாலஸ்தீன பாசறைகளில், (2) பிரபலமான
வர்கள், (3) அரங்கேற்றம் முகம், மறைத்துக் கொள்
கிறான், (4) காகித ஓடங்கள் கண்ணீர்த் துறைமுகங்கள்,
(5) எங்கள் தோழர்கள், எங்கள் உலகம், (6) பிராப்
தம், உருக்கும் நெருப்பில் கருகும் பூவாய், (7) அழுது
தீர்க்கும் பொழுதுகள். சோகப் பூக்கள், மெழுகுவர்த்தி
மலர்கள், (8) ஆற்றோரக் கோடுகள், பொழுதுகளே புல
ருங்கள், மகளே! போய்த்தான் தீரவேண்டும் (9) தேடு
கிறேன், மௌனமாய்ச் சிரிக்குதடா, நீ ஒரு துருவம்,
சாலங்கடந்த கோலங்கள், (10) தரையில் விழாத பூக்
கள், வளவுக்குள்ளிருந்து, (11) நீ பதித்த பாதச் சுவடு
கள், வாய்க்காலில் சப்தமிடும் நீர்த்திலையாய்,
மணமூடாப் பாதச் சுவடுகள், இமைகளின் இடையே
எழுதி வைத்த பாஷை, (13) சொல் பால்லுசா சொல்,
(15) வீதி வலம் வந்து விட்டாய், இராமனின் பட்டாபி
ஷேசத்தில், (16) வெறிச்சோடித்தான் கிடக்கிறது, (18)
எட்டயபுரத்தின் பற்றைக்குள்ளிருந்து, (20) தந்தானக்
குயிலே, (21) பேயொன்று வந்ததய்யா, (22) இரு வேறு
எஃகுப் பூக்கள், (23) அகிலமெல்லாம் நம்தமிழோசை கேட்க
வேண்டும், (25) மரணம் மலிந்து நாட்டினிலே..., (27)
அண்ணா நீ சுட்டெரிக்க மாட்டாயோ, (28) ஒரு சமா
தான யாத்திரிகனின் சப்த கானங்கள், (31) நிலவைத்
தொலைத்து வானம் அலையும்...

பதிப்புரை

ஒரு —

மகத்தான சமூக விடிவிற்காக புறப்பட்டுள்ள மக்கள் கலை, இலக்கியப் பேரவையின் முதல் வாத்தலய வெளியீடு — இங்கே உங்கள் கரங்களை அடைந்து வாசனை ஏற்படுத்துவதையிட்டு மகிழ்வறுகிறோம்.

ஒரு —

கால மக்களின் மரணச் சோகங்களையும், நீதிக்கெதிரான யுத்த தாக்குதல்களையும் இந்தக் கவிஞரின் பேரொன்றாக அடையாளம் கண்டுள்ளது. இத்தகைய அற்புதமான கண்டுபிடிப்பே இவரை மானுடம் பாடும் மக்கள் கவிஞரை எங்கள் மத்தியில் இனம் காட்டுகிறது.

கஷ்டப்படும் மானுடத்தைக் கைதூக்கிவிட வேண்டுமென்ற மனிதாபிமான ஆசையும், அநீதிக்கெதிரான இவரின் பிரங்கிப் பதிவுகளும் இவர் மீது எமக்கு நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்துகிறது. எமது விடிவைப் பற்றிய இந்த நம்பிக்கைகளுக்கு இவரின் “சுத்த” சோஷலிசமே தீர்வு” என்ற முடிவு கட்டியும் கூறுகிறது!

எமது மக்களின் கலை, இலக்கியப் பேரவையின் இந்தக் கலாசாரப் போராட்டப் பணியின் ஆரம்பமே இப்புத்தகம். கடந்த ஒரு வருடகாலமாக எத்தனையோ இன்னல்களுக்கு மத்தியில் கஷ்டப்படும் மக்களுக்காக நாம் சுயநலமின்றி, அர்ப்பணிப்புகளுடன் செயற்பட்டதை எங்கள் எதிர் அணியினர்கூட ஏற்றுக் கொள்வார்கள். மேலும் எமது இந்த இலக்கியப் போர்ப்பயணம் தொடர்ந்து அணிவகுத்து நடைபோடும் என்ற உறுதியை உங்களுக்குக் கெல்லாம் தெரிவிப்பதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

எமது இந்த முதல் முயற்சிக்குத் தமிழலகம் தாராளமாக ஒத்துழைப்புக்களை நல்கும் என்பதில் நாம் நிறைய நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம். நன்றி! வாழ்க உண்மைகள், மறைக போலித்தனங்கள்.

நிதானிதாசன்,

அமைப்புச் செயலாளர்,

ம. க. இ. பே.,

130, டீ. எஸ். சேனாநாயக்கா வீதி,

கண்டி.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் உயர்ந்து விடலாம்

தூசுபிடித்த பீப்பாய் ஒன்றுக்குள்
கிடந்த சட்டப் புத்தகமொன்று
கடைச் சிப்பந்தி பையனொருவனை
அமெரிக்க நாட்டின்
அதி உயர் பதவியை அடையச் செய்தது
அவன் தான் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆப்ரகாம் லிங்கன்
எங்கள் அலுமாரிகளில் உள்ள
புத்தகங்களில் ஒன்றும் அவ்வாறு
உங்கள் வாழ்க்கையையும்
திசை திருப்பலாம்

- * பாடப் புத்தகங்கள்
- * கவர்ச்சியான பாலருக்கான பாடப்புத்தகங்கள்
- * வளர்ந்தோர் சுயமாகப்
படித்துக்கொள்ளக்கூடிய புத்தகங்கள்
- * மற்றும் கதை சுவிதைப் புத்தகங்கள்
மலிவு விலையில் கிடைக்கும் ஒரே இடம்

SHANTHI BOOK DEPOT
235, OLCOTT MAWATHA,
COLOMBO - 11.

துடிப்புடன் செயற்படும்
மக்கள் கலை இலக்கியப் பேரவைக்கு
எங்கள் வாழ்த்துக்கள்

நேர்த்தியான பயணப் பைகளின் உற்பத்தியாளர்கள்

Ion Siva Bucktha

95 3/1, Peersaibo Street,
Colombo - 12.

பூனூலைப் புறத்தொதுக்கிய புதுமைப் பிராமணன் கதை

கடந்த எனது ‘‘நிசப்தமாய்த் தூங்குவதேன்’’ என்னும் கன்னி முயற்சிக்குக் கைத்தாங்கல் கொடுத்து, நீங்கள் அளித்த ஒத்துழைப்பே இந்த எஃகுப் பூக்களை மலரச் செய்துள்ளது. அந்த நன்றி நினைவுடன் மீண்டும் நான் உங்களுடன் இலக்கியம் பேச வருகிறேன்.

ஆரம்பத்தில் வேட்டையாடி வாழ்க்கை நடாத்திய மனிதன் பின் மந்தைகளை வளர்ப்பதற்கும், நீர் உள்ள இடங்களில் பயிரிடவும் தொடங்கினான். இங்குதான் நாடோடி வாழ்க்கை கழிந்து நிலையான வாழ்க்கை அரும்பத் தொடங்கியது. இக்காலகட்டத்திலேயே கலையும் அது சார்ந்த அறிவும் வளரத் தொடங்கியது. இவ்வாறு பரிணாமத்துக்குட்பட்டு அறிவு வளர்ச்சி பெறும் மனிதன், மேலும் ஒரு படி ஏறி, அக்கலையினை தனது சுதந்திர வேட்கைக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்குச் சிறத்தல் அடைகிறான். இவ்வாறான கலைகளே சமூகத்திற்கு அவசியமானதும், அச்சமூகத்தை முன்னோக்கி நடத்திச் செல்லும் கலையுமாகும்.

அவ்வாறின்றி, ஒரு சமூகம் நசுக்கப்பட்டு அதன் முனைப்பு மழுங்கச் செய்யப்படும் போது அச் சமூகத்தின் இன்னலை வெளிச் சொல்லாது ஆக்குவோனை மட்டும் முதன்மைப் படுத்த எழுதும் எழுத்தெல்லாம் கோமாளிக் கூத்தாகவே முடியும்.

சமூகம் இரத்தம் சிந்திக்கொண்டிருக்கும்போது இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி வறுமையை, விடுதலைப் போராட்டத்தை, முற்போக்கைச் சொப்பனத்தில் கூட காண்பயப்படுகிறவர்கள் மாணுடம் மேவ வேசங்கட்டி முகம் காட்டித்தான் விடுகிறார்கள். இந்த வேசங்களின் நச்சுத்தன்மையையும், சமூக துரோகங்களையும், தனிமனித பலவீனம் என்று புறத்தொதுக்கிவிட ஒரு நியாய சிந்தனாவாதியால் முடியாது.

அன்புடையீர், எட்டையபுரமென்னும் குக் கிராமத்தில், பூனூலைப் புறத்தொதுக்கிய புதுமைப் பிராமணனின் வாழ்க்கையையும் அவன் கவிதை வரிகளையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்து தீர்ப்பளித்து வந்திருப்பது நம் தமிழலகம். அந்த நம் தமிழலகம் குறுக்குத் தெரு கோணங்கிகளின் கோமாளி வெசத்தில் மயங்கிவிடவா போகிறது.

“என் தந்தையோர் இஸ்ரவேலியன் என் தாயும் அது போலவே இஸ்ரவேலியச்சி ஆனால் நான் ஒரு மானுடன்” என அறிவுசார் உங்களிடம் வந்து பிரகடனப்படுத்தும் நான் செல்வி லக்ஷ்மி நவரேந்திரனை அப்துல்லா கற்பழித்து விட்டான் எனக் கூறி அழவே மாட்டேன்.

சமூகத்தில் ஆங்காங்கே நாறிப்போன செயல்களை எடுத்துச் சொல்லி இது தான் சமூகம் என்று கை நீட்டுவதன்று எனது வேலை. வளரும் மனித சமூகத்தின் உன்னதத்தையும் அது அடையப் போகும் வளர்ச்சியையும் கூறி, அதனையும், அதனை எழுதும் என்னையும், வாசிப்போரையும் உயர்த்த எத்தனிப்பதே எங்களது பயணம். இதுவே எங்களது எழுது கோலின் வரையறை தருமமுமாகும்.

கையெழுத்துப்பிரதிகளைவடிவமைத்துதந்ததிரு. ஆர். சண்முகநாதன், திரு. ஆ. விஜயகுமார் ஆகியோருக்கும் முகப்புப் படம் வரைந்த கலைவாதிக்கும் குமரன் அச்சகத்தாருக்கும், திரு. ப. ஆப்டனுக்கும் திரு. வீ. மகேஸ்வரனுக்கும் இன்னும் பல விதத்தில் உதவி செய்து நினைவிலிருந்து அகலாதிருந்தும் இங்கு இடம் காணாததால் அச்சில் பெயரெழுத முடியாதிருக்கும் எண்ணற்ற அன்பு முகங்கள் யாவற்றுக்கும் எனது இதயம் உதிர்க்கும் நன்றிகள்.

எம். பாலகிருஷ்ணன்,
33 'பி' சிரி தம்ம மாவத்தை,
கொழும்பு - 10.

கூடிப் படித்தக் குயிலொன்று - இங்கு கவி

பாடிக்களிப்பது கண்டு

உவகை வாழ்த்துகளுடன் - கே. கணேசன்

V T T

VINO TEA TRADERS

(General Tea Merchants)

224, Old Moor Street,

Colombo - 12.

Sri Lanka.

சமர்ப்பணம்

அண்மையில் தமிழ் நாடு
பெருங்குடி கிராமத்தில்
காலமான என் தாய்க்கு

என்னருமைத் தம்பி
இயற்றியுள்ள கவிதைகள்,
அல்லலுற்ற மக்களையும்
அவர்துயரம் அத்தனையும்
உள்ளபடி சொல்லுவதால்
உயிர்வாழும் எந்நாளும்.

- சட்டத்தரணி எஸ். முத்துமீரான்

Sathiya Jewellerys

Manufacturers of Jewellery

201, Sea street,
Colombo - 10.
Sri Lanka.

DIAMOND CUTTING

Expert Jewellery Design cutters
We Make Solid 22ct. Gold Jewels also

First Floor,
No. 150, Sea Street,
Colombo - 11.

பாலஸ்தீன பாசறைகளில் . . .

உங்கள் விழியின்
ஒசைகளில்
மொழியின் சப்தங்களில்
என் கவிதை
அரங்கேறிடும் .

உங்கள் இமையின்
நிழலினில்
உதிரத்துடிப்பினில் - என்
சொற்கள்
உயிர் பெற்றிடும் .

வாழ்க்கை கடலினில்
துடுப்பை இழந்திடினும்
நான்
தனித்து கரை சேர்வேன் .

வசந்தம் அழைக்கிறது
வாழ்க்கை இனிக்கிறது
உங்கள் அன்பின்
அடி ஆழத்தில்

வீசும் தென்றல் எல்லாம்
என் வாழ்வில் - வசந்தம்
சொல்லும்
வைகறை நிலவெல்லாம்
எனக்கு வாழ்க்கையைக்
காட்டிச் செல்லும் .

தாயின் பாதங்களில்
சொர்க்கம் துயில்லையில்
அது எனக்கு
வெகு தூரம் ஐயா .

போரின் சப்தங்களில்
உயிரின் விடிவுகளில்
நான் என்னையே
விலக்கிய கோழை
அம்மா!

வாழ்க்கைத் தோட்டத்தில்
கவிதை வாசத்தில்
நான் தினமும்
உயிர்ப்பாச மலர்வேன்
ஐயா .

எதியோப்பிய தரையினில்
என் பாதங்கள்
பதிந் தெழும்பும்
பாலஸ்தீனபாசறைகளில்-என்
உயிர் உறவு கொள்ளும் .

என் மனக்குரல்
கவிதையம்மா
என் மனக் குறை
சமூகம் அம்மா .

உலகின் முனைகளில்
கடலின் கரைகளில்
என் கவிதை ஒலித்திடும்

வீசும் தென்றல்
எல்லாம் என்
வார்த்தையை
இனி இசைக்கும்

அலைகடல் ஒசையெல்லாம்
என் கவிதையை
இனிப் பாடும்

வாழும் மீனவர்
கூட்டமெல்லாம்
என் கவிதையை
இனி ஓதும்,

எண் கண்ணீர்
விதைகளில்
உங்கள் வாழ்த்துப்
பசளுகளில்
என் கவிதை
மரமாகிவிடும்
என் அன்பின்
நேசங்களே !
உயிரின் உறவுகளே !
என் கவியை
வாழ்த்துங்களேன் !

* * *

பிரபலமானவர்கள்

எங்கள் மென்மை
கொட்டும் பனிக்கும்
எங்கள் உதிரம்
கடும் உழைப்புக்கும்
கரைந்து செல்ல
நாங்கள்
பிரபலமானவர்கள்
கலைகளிலே சித்திரங்களிலே
விளம்பரங்களிலே !

(வீரகேசரி 81.12.20)

அரங்கேற்றம்

பசுமை நிறைந்த
மலைகள்
குளிர்மை நிறைந்த
நீரோடைகள்
பின்னணியாய் அமைந்த
எங்கள் மனத் தொலைக்
காட்சி
அரங்கில்
ஒவ்வொரு நாளும்
புதுப் புதுத் துன்பியல்
நாடகம்
அரங்கேறுகிறது.

(வீரகேசரி 81.06.20)

* * *

முகம் மறைத்துக் கொள்கிறாள்

இளம் காலைப் பொழுதில்
சோசப் புகை
படிந்த - எங்கள்
வறுமை முகங்களை
காண
விரும்பாததாலோ
புதுத் துளிர்க் கொண்டு
வசந்தத்தை நோக்கும்
இந்தத் தேயிலைச் செடிமங்கை
பனிப் புடைவை முக்காட்டில்
முகம் மறைத்துக்
கொள்கிறாள் !

(வீரகேசரி 83.05.08)

காகித ஓடங்கள் கண்ணீர்த் துறைமுகங்கள்

ஓ மலர்களே!
மெழுகுவர்த்தி மலர்களே
காலம் எல்லாம் - பிறர்க்கு
ஒளிர்ந்து விட்டு
உலர்ந்து கொண்டே
போகும் மலர்களே!

இதை யெல்லாம் உணர
உங்களுக்கு நேரமேது
வேலைபிலே பாதி நாள்
கவலையிலே மீதி நாள்
இது தான் - உங்கள்
வாழ்க்கை நீதி நூல்
ஈயத்தில் வார்த்தெடுத்த
எழுத்துக்களை
கோர்த்து - பார்க்கவிகள்
படைப்பவர்களே!
உங்கள் படிப்படியான
அஸ்தமனமே - நல்ல
புஸ்தகங்களை
உருவாக்கு கின்றன.

நீங்கள்
தினம் தினம்
கோர்க்கும் எழுத்துக்களின்
ஈயநஞ்சு
சிறுகச் சிறுகச் சேர்ந்து
உங்கள் ஈரத்தை
உறிஞ்சு விடுகிறதே

ஆம் உங்களுக்கு
டியுப ளுளோஸிஸ்
தொற்றிய
காச நோயாம் - இந்த
பைத்தியக்கார வைத்தியர்
சொல்கிறார்கள் [கள்
அவர்களுக்கு - எங்கே
தெரியும்
நம் உலகத்து பெருச்சாளி
[களின்
கரம்பலுக்கு உங்கள் உயிர்
ஒரு சாட்சி என்று

ஓ!
பனி படர்ந்த
மலை நாட்டில்
கனி வளர்த்த
என் சொந்தங்களே

அங்கு - வீழும்
வெண் பனி நீரெல்லாம்
உங்கள் கண்ணீரின்
பிம்பங்களோ ?

இல்லை - உங்கள்
காகித ஓடங்களின்
துறைமுகங்களோ

உங்கள் பக்கத்தில்
பாசிசத்தை வைத்துக்
[கொண்டு
சொர்க்கத்தில் சோசலிசம்
அமைக்க போராடுகிறார்கள்
எங்கள் தலைவர்கள்.

உருக்கும் நெருப்பில்
கருகும் மலர்களே!

பணம் பெருக்கும்
வர்த்தக வலயத்தில்
கரையும் என்
சகோதரிகளே!

உங்கள் விடியாத
இரவுகளுக்காக - இந்த
இளைஞனின் தூங்காத
விழிசளின் சிவப்பை
நீங்கள் காண்கிறீர்களா ?

ஓ மலர்களே !
நம் வாழ்வின்
வசந்த ருதுவுக்காக
நம் அனைவரினதும்
கைகள் இணையட்டும்
புதியதோர் உலகம்
செய்வோம் - கெட்ட
போரிடும் உலகத்தை
வேருடன் சாய்ப்போம்!

* * *

எங்கள் தோழர்கள்

தோல்வியும்
துன்பமும்
எங்கள் தோழர்கள்
காரணம்
தினம் தினம்
அவையே
எங்களை
வீடு தேடி வந்து
சந்திக்கின்றன.

(வீரகேசரி 82.02.06)

* * *

எங்கள் உலகம்

எங்கள் தோல்விகள்
காவியமா வதில்லை
எங்கள் துன்பங்கள்
கவிதைகளாவதில்லை
காரணம்
தோல்வியும் துன்பமுமே
எங்கள் உலகம்.

(வீரகேசரி 81.12.20)

பிராப்தம்

காயும் மரத்தின்
துயரில் பிறக்கும்
குளிர் நிழல்
அலையும் ஈயின்
வலுவில் பிறக்கும்
சுவைத்தேன்
சாந்துச் சிற்பியின்
சிரமத்தால் பிறக்கும்
செல்வ மாடங்கள்
இவையெல்லாம் -
பிராப்தத்தில்
பிறக்குத்தானோ?

(தினகரன் 82.02.14)

* * *

உருகும் நெருப்பில் கருகும் பூவாய்...

தோழர்களே அணி திரண்டு வாருங்கள்
அப்பாவி மக்களை ஆட்டிப் படைக்கும் அரணையொழிக்க
அணி வகுத்து வாருங்கள்

உருக்கும் நெருப்பில் கருகும் பூவாய் - பணம்
பெருக்கும் வர்த்தக வலயத்தில்
கசங்கும் நம் மலர்களைக் காக்க
அணி வகுத்து வாருங்கள்

வேடன் விரித்த வலையை வெண்புறங்கள்
ஒன்று பட்டுத் தூக்கிச் சென்ற கதை போலே
தோழர்களே நீங்கள் தோளோடு தோள்நின்று
அணி வகுத்து வாருங்கள்

உழைப்பவனுக்கே உலகம் என்று
அண்ணல் வெனின் சொன்னது போல் - ஏச்சுப்
பிழைக்கும் பெருச்சாளிகளை ஒழிக்க நீங்கள்
அணிவகுத்து வாருங்கள்

(முன்னணி 81 நவம்பர்)

அழுது தீர்க்கும் பொழுதுகள்

எங்களுக்கு
பொழுது போக்குவதற்கு
பொழுதே இல்லை
இருப்பதெல்லாம்
அழுது தீர்க்கும்
பொழுதுகளே

(வீரகேசரி 82.03.07)

* * *

மெழுகுவர்த்தி மலர்கள்

வரண்ட சூழலின்
விளைவை
எதிர்க்கும் பூக்கள்
தங்களை
முட்களாக்கி
தான் வளர்ந்த
தாவரத்தைக்
காக்கும் தேற்றம்
கண்டோம் தாவரவியலில்
தன்னைக் கரைத்து
தான் வளர்ந்த
வீட்டைக் காக்கும்
மலர்களைக் காண்கிறோம்
வர்த்தக பூமியிலே

(வீரகேசரி 81.08.16)

சோகப் பூக்கள்

எங்களைப் பிழிந்தெடுத்த
சாரங்கள்
யாரோ ஒருவருக்கு
சொகுசு வாழ்வை
மேலும் மெருகூட்ட
பண்ணீராக தூவானமிடுகிறது
நாங்கள் சாரமிழந்த
சோகப் பூக்களாய்
சாக்கடையில்
புழுங்குகிறோம்.

(வீரகேசரி 82.10.31)

* * *

ஆற்றோர கோடுகள்

நீரில் நனைந்திட்ட
இழைச் சீலை
ஒரு பகலில்
காய்ந்திடும்
மழையில் நனைந்திட்ட
ஈரத்தரை ஒரு
பருவத்தில் மாறிடும்
எங்கள் இமையோரம்
ஊறிடும் கண்ணீரின்
நனைவுகள்
காய்வதேயில்லையே
ஏன்?

தண்ணீர் ஊற்றோடும்
ஆற்றோரக் கோடுகளோ
எங்கள் கண்ணீரின்
இமை மேடுகள்.

(வீரகேசரி 82.11.28)

* * *

பொழுதுகளே புலருங்கள்

காலையிலே இசைக்கும்
பூபாள ராகங்களை
நாங்கள்
கேட்பதில்லை
ஏனெனில்
எங்களுக்குப்
பொழுதுகள்
புலருவதே இல்லை

(வீரகேசரி 82.11.28)

மகளே ! போய்த்தான் தீரவேண்டும்

பிதாவற்ற உனக்கு
பேர் எதற்கு மகளே!
உன்னை விட்டு -- நான்
நடு ரோட்டுக்குப்
போய்த்தான் ஆக வேண்டும்
வீதியின் இருள் முனையில்
காத்திருப்பர் அவர்கள்
காயத்துக்குள்ளே இளமை
கரைவதற்கு முன்னே
உன்னை விட்டு நான்
நடந்திட வேண்டும்
அவர்களைத் தேடி

முழு உலகும் தாயாகி
குழவித் துயரில்—பால்தேங்கி
சுமை தாங்கிய நெஞ்சினோடு
உனை காக்கும் -- நான் வரும்

முழுவுலகும் பிதாவாகிப்
பெரும்படையாய்எழும்போது
சக்தி நிறையுட கரங்கள்
உனை காக்கும் நாள் வந்திடும்

அந்த நாள் வந்திடும் போது
அழகு மங்கி -- கூன் உடலாய்
ஒளி மங்கிய
இரு கண்களோடு
உனைத் தேடி
நான் வருவேன்
பெயரற்ற என் மகளே
அதுவரையில் -- நான்
தாகம் கொண்ட அவர்களை
தணிப்பதற்கு - போய்த்தான்
தீர வேண்டும்.

சிங்கள மூலம்

டபிள்யூ. ஏ. அபேசிங்க

(83.01.17)

தேடுகிறேன்

சகல வளம் நிறைந்த
ஸ்ரீ லங்காவில்
மருதானையில் நான்
நடக்கையிலே.....

குப்பைத்தொட்டிச்சுருகே
கந்தையுடன் காட்சி தந்த
குழந்தையொன்றை
காணுகின்றேன்.

என்ன தம்பி
குப்பைக்குள்ளே தேடுகிறாய்? அதுவே.

என்று வினவ

சின்னப் பயல் சொல்லுகிறான்

ஜனநாயகத்தைத் தேடு

கிறேன்

சிங்கள மூலம் :

டபிள்யூ அபேசிங்க
(பூபாளம்)

* * *

மெளனமாய்ச்

சிரிக்குதடா

புறக்களின் வேசத்தில்
வானுயர பருந்துகள்
பறக்குதடா
இதைப் புரிந்துகொண்ட
சத்தியத்தின்
இதழ்கள்
மெளனமாய்
சிரிக்குதடா!

* * *

நீ ஒரு துருவம்

உன் நினைவுகள்

சல சலத்து

இசைக்கும்

குளிரோடை

நீர்

மட்டுமா - இல்லை

மூடி விட்ட

பாத்திரத்தில்

குடுவிட்டெரியும்

கொதி நீரும்

(சிந்தாமணி 83.4 10)

* * *

காலங்கடந்த

கோலங்கள்

உன் விழி இமை

அசைப்புக்கள்

வசந்த காலப் பூ மரத்தின்

இலை அசைவுகள்

உன் கருவிழி

ஒட்டங்கள்

அந்த இலை சூழ்

மலரின் புன்சிரிப்புக்கள்

அன்று

இவை என் நெஞ்சில்

இசைந்த மெளனராகங்கள்

இன்று சப்திக்கும்

கவிதாக் கோலங்கள்

(தினகரன் 82,5.30)

தரையில் விழாத பூக்கள்

என் கரு விழி
இமைச் செடிகள்
டஷ்பிக்கும்
கண்ணீர்
புஷ்பங்கள்
தரையில் உதிர்வதில்லை
ஏன் - அவை
உன் நினைவுத்
தியில்
கருகி விடுவதாலோ.

(சிந்தாமணி 83.05.15) மானுட நேயத்தில்

வளவுக் குள்ளிருந்து...

ஏய்!
உன் உறவுக்காய்
ஏங்கும் என்னிடம்
நீ உன்
வளவுக்குள்ளிருந்து
வாதம் செய்கிறாய்
ஒரு நாள்
முழு உலகும்
ஒரு பரப்பாகி
உயிர் தேங்கும்
நாள் வரும்
அந்த நாளில்
உன் வளவுகள்
சுவடற்ற
சுவர்களாய்
அழிந்திருக்கும்
அதுவரையில்
என் உணர்வே
இந்தக் கவி வரிகள்
பணிபட்ட
புல்லிலையாய் — நின்
கண்ணீர் கொட்டிய
பூவிதழாய்
உயிர் த்திருக்கும்

(தினகரன் 85.12.22)

நீ படுத்த பாதச் சுவடுகள்

நீ
தேவதையாக
பாத்திரமேற்றாய்
மேடையில் மட்டுமா
என்னிதயப் பாறையின்
மேலும் தான்

நீ பதித்த பாதச் சுவடுகள்
அழியாத கோலமாய்
புதைப் பொருள்
சுல் வெட்டாய்
வெளிப்படும் போது
உன் பசுமை மிகு
நினைவுச் சரித்திரத்தின்
வாசகங்கள்
மீண்டும்
வாசிக்கப்படுகின்றன

வடமுனை தென்முனை
கொண்ட
காந்த உலோகத்துக்கு
உன்
கரு விழிகள் எந்த
விதத்தில் சொந்தம்
உன் விழி வீசும்
கதிர் வீச்சை
அளப்பதிலேயே
என் பௌதீக
பாடம்
கரைந்திருக்கிறதே!

பூமி மின்சாரத்தைக்
கடத்தும் என்பதை
நான் தெரிந்து கொண்டேன்
நீ மண்ணின் மீது
நடக்கும் போது
என் இதயம்
அதிர்வதிலிருந்து

ஷேக்ஸ் பியரின்
டெஸ்டி மெனோவின்
பக் + த்தில் உன்னை
பார்க்கிறேன்
கொம்பரேட்டில்
டிகிரியில் அல்ல
சுப லெட்டிவ் டிகிரியில்

இந்தச் சமய வாதிகள்
சொர்க்கத்தை அடைய
வேண்டுமானால் மயானத்தை
அடைந்து தான் தீர
வேண்டும்.

நான் உன் நினைவுத்
தியானத்திலேயே
சுவர்க்கத்தை
அடைந்து விடுகிறேன்

வீதியில் போகும்
வழிப் போக்கன்
ஒருவன்
சொர்க்கத்தைத்
தொடுவதற்குப்
பாதை எது வென்று
கேட்கின்றான்
நான் எப்படி
உன்னைக் காட்டுவேன்?

நீ இந்த
மண்ணில்
பிறப்பெடுத்திருக்கிறாய் - ஏன்
இங்கு பூக்கும் மலர்கள்
ஓரிரு நாட்களில்
வாடி விடுவதை
ஈடு செய்வதற்காகவா?

வாய்க்காலில்
சப்தமிடும்
நீர்த்திவலையாய்

வாய்க்காலில் சப்தமிடும்
நீர்த் திவலையாய் — நீ
என் வாழ்க்கையில்
வந்து கொண்டதான்
இருக்கிறாய்
இந்தப் பிரிவுக் குயிலின்
சோகக் குரல் — உனக்கு
கேட்கிறதா

கரு முகில் கூடி
பெரு மழை
பெய்யத்தான்
செய்தது
நான் தான் கவிழ்ந்த
பாத்திரமாகி விட்டேன்

இதமான மாலேப் பொழுதில்
தமிழ்க்
கவிதை யரங்கு
நடக்கத்தான் செய்தது
நான் தான் யாத்த
கவிதையை
படிக்கத் தெரியாத
கவிஞன் ஆகிவிட்டேன்

கிராமப் பாதையின்
வண்டித் தடத்தைப்போல்
அந்த
கவி வரிசள்
திரும்பத் திரும்ப
பாதிப்பாசிக் கொண்டதான்
இருக்கிறது
என்
இதயப் புத்தகத்தின்
நாள நாடி
பக்கங்களில்

மண்மூடப்
பாதச் சுவடுகள்

அலை மோதும்
என் இதய
சுடற்கரையில்
நீ நடந்து
கொண்டதான்
இருக்கிறாய்
உன் அந்தப்
பாதச் சுவடுகள்
மட்டும்
மணல் மூடா
பதிவுகளாய்
வந்து கொண்டே
இருக்கின்றன.

* * *

இமைகளின் இடையே
எழுதி வைத்த பாஷை

உன் கைகள்
என்னைப் போய் விடும்படி
சொல்லுகின்றன
நான் போய் விடுகிறேன்

ஆனால் நீ
உன் விழிகளை
இறுக மூடிக்கொள்

ஏனெனில் அது
என்னுடன் பேசுகிறது

தயவிட்டு --- உன்
இமைகளை இறுகமூடி
அதனைப்
பேச விடாதே

சொல் பாவ்வாசா சொல்

ஓ... பெண்ணே
 செஞ் சூரியன் அஸ்தமிக்கும்
 அந்தி மாலைப் பொழுதில்
 வான் மீது நிலா
 உலா வருவது - போல்
 நீ இங்கு வந்து விடுகிறாய்

நீ ரோட்டில்
 ஒழுக்கக் கேடாய்
 நடந்ததற்கு
 உனக்கு கோட்டில்
 தண்டம்
 இருபத்தைந்து ரூபாய்

அந்த நிலவைத்
 தழுவிச் செல்லும்
 முகில்கள் போல்
 உன்னைத் தழுவிச்
 செல்பவர்கள்
 எத்தனைப் பேர்

இரவின் முனைப்பில்
 கோல் பேஸ் விளிம்பில்
 காருக்குள்ளே
 மணலின் மடியில்
 கடல் தாழையின்
 அடியில்

இளமையிலேயே - உலகின்
 கொடுமைக்கா ளாகிய
 பவிப் பூக்களே!

கரு நண்டு பிடித்து
 விளையாடுபவர்கள்

- எல்லாம்

ஒழுக்கத்தை வளர்க்கிறார்கள்

சோகங்கள் குடிகொண்ட
 எங்கள் தோட்டத்து
 குடிசைகளின் சீமில்
 விளக்குகள்
 அணையும் போது
 உங்கள் தொழில்
 சூடு பிடித்துக்
 கொள்கிறது.

ஆனால் நீ மட்டும்
 ஒழுக்கத்தை
 கெடுக்கிறாய்
 தண்டப் பணத்தை
 கட்டியவன் - உன்னை
 விலை கூறும்

என் சவிதா பெண்ணே!
 நீ வழக்கி விழுந்தவளா?

ஓதோரைய்ஸ்ட் டீலர்
 ஆகி விடுகிறான்

மத்திய கிழக்கில் - உன்னை
உயிருடன் கல் கொண்டு
அடித்துக் கொல்கிறார்களே

பாரதத்தில் உயிருடன்
கொல்வதை குற்றமாக
செய்கிறார்கள் - அங்கு
அதைச் சட்டமாகவே
செய்கிறார்கள்.

உயிர்கள் எல்லாம்
இறைவனின் பிள்ளைகள் அதில்
மானுடம் ஆண்டவனின்
மூத்த பிள்ளையல்லவா
அதனை தண்டிப்பதற்கு
அருகதை யுடையவன்
இங்கு யாவன்
இறைவனைத் தவிர.
உங்கள் தாத்தா பாட்டி
ஆதாம் ஏவாள்
எந்தக் கச்சேரியில்
அனுமதி பெற்றுப்
புணர்ந்தவர்கள்,

உங்கள் சரித்திரப் படி
மனித பரம்பரையே
கல் கொண்டு எறிந்து
கொல்லப்பட வேண்டும்.

அன்றொரு நாள்
நகரத்தின் பிரதான வீதியில்
நீ அனாதைப் பெண்ணாய்
ஓடினாய்,

ஐக்கிய நாட்டு
சபையிலோ - மனித
உரிமைகள் சாசனம்
உன்னில் - அது
சாஸ்வதம்!!!

கோப்பை கழுவும்
அபலைப் பெண்ணுக்காக
அழுத கோர்ச்சாகின்
சிறுவனே

நிகலோய் எழுதிய
உலக காவியத்தின்
கதாநாயகனே
நீ

புரவி மீது ஏறி
உளுத்துப் போன
உலகுக் கெதிராக
போரிட்டாயே
பாவ்லூசா நீ
ரஷ்யாவுக்காக மட்டுமா
போரிட்டாய் - இல்லை
எங்களுக்கும் சேர்த்துத்
தானே ?

பின் ஏன் பாவ்லூசா
உன் சரித்திர எச்சங்களை
எங்களுக்கு விட்டுச்
சென்றிருக்கிறாய்
சொல் பாவ்லூசா
சொல்!

* * *

வீதி வலம் வந்து விட்டாய்

தம்பி
ஏக்கங்கள் அத்து மீறி
குடியேறிய
துக்கம் வராத
இரவுப் பொழுதில்
இதை நான் எழுதுகிறேன்

தம்பி
நீ மவ்பிம மவ்பிம
என்கிராய்
உனக்கும் எனக்கும்
எங்கேடா தாய் நாடு

நகரத்து வீதியில்
நகர்ந்து வரும் — மினி
பஸ்ஸில் — உன்
இளமை வாழ்க்கை
கசங்கி கொண்டிருக்கிறது.

எல்லாளை துட்டகைமுனு
வென்ற கதை சொல்லியே
உனக்குப் பாடம்
எழுதுகிறார்கள் — எங்கள்
சல்வி மாண்கள்
அதனால் தானே — நீ
பாட வலம்
வரவேண்டிய நாளில்
வீதி வலம்
வந்து விட்டாய்

* * *

இராமனின் பட்டாபிஷேகத்தில்

தோழர்களே தோழிகளே
உங்கள் கைதட்டலில்
பட்டுத் தெறிக்கிறது — என்
சமுதாயத்தின்
கண்ணீர்த் துளிகள்

நாங்கள் துன்பப்படுகிறோம்
நாங்கள்
நாடற்றவர்கள்
ஆனதற்காக அல்ல
ராமன் பதினாலு ஆண்டுகள்
காடு சென்றதற்காக

ஏனெனில் இராமனின்
பட்டாபிஷேகத்தில்
எங்கள்
குடியரிமையையே
மறந்தவர்கள்
நாங்கள்

நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம்
எங்கள் தங்கைமார்கள்
பாலேவனத்தில் கண்ணீர்
சிந்துவதற்காக அல்ல
சீதை அசோக வனத்தில்
சிறையிடப்பட்டதற்காக

நாங்கள்
சந்தோஷப்படுகிறோம்
தமயந்தியின்
கயம்வரத்தை
நினைத்து
எங்கள் தங்கை
மார்களின் நிலை
வரத்தை மறந்து

வெறிச்சோடித் தான் கிடக்கிறது

சர்வதேச பிதாவே
ஒரு சிவப்புப் பாதையை
இருண்ட
யுகத்துக்கு
எடுத்துக்காட்டியவனே

குளிர் பூத்த
நாட்டில்
புரட்சியைப் பூக்கச்
செய்தவனே!

உன்
பரிமளப் பாதை
கரி படர்
திருப்புவா திகளின்
கால் பட்டு
அகத்தப் பட்டுக்
கொண்டிருக்கிறது

உனது ஒளிப்பாதைக்கு
இன்று குருடர்கள் தான்
வழிகாட்டுகிறார்கள்

உன் மலர் தோட்டத்தின்
பெயரால்
முட் பாதையைத் தான்
காட்டுகிறார்கள்

உன் கோட்பாட்டை
மயானத்துக்கு
எடுத்துச் செல்வதாலோ
உன் படத்தை
முன்னே தூக்கிப் பிடித்து
இறுதி தரிசனம்
காட்டுகிறார்கள்

ஐயா நீ
சத்தியத்திற்காக
இரத்தப் பிரகடனம்
செய்தாய் — இவர்கள்
அசத்தியத்திற்காக
உன் பெயரில்
சத்தியப் பிரமாணம்
வாங்குகிறார்கள்

நீ எங்களுக்காக
நெஞ்சில்
துப்பாக்கி குண்டைத்
தாங்கினாய்
இங்கிருப்பவர்கள் — உன்
பெயரைச் சொல்லிக்
கிரீடத்தை
மட்டும் தான்
தாங்கப் பார்க்கிறார்கள்

பாதை சொல்பவர்களை
தவிர
பயணப்பட
யாரும் இல்லாததால்
நீ நடந்து சென்ற
பாதை இன்று
வெறிச் சோடித் தான்
கிடக்கிறது

உன் படம் போட்ட
புத்தகத்தால் உன்
பெயரை மலிவு விற்பனை
செய்வதோடு
எங்கள்
புரட்சிக்காரர்கள்
களைத்து விடுகிறார்கள்
உன் பயணப் பாதையில்
சத்திரங்கள்
இருக்கவில்லை - ஆனால்
இங்கு
சத்திரங்களே விடுதலை
வீடாகி கிடக்கின்றனவே!

பிதாவே
கவனம்
இன்னும் கொஞ்ச நாளில்
உன்னையும்
லெனின் தாத்தாவாக்கி
உன் சித்தாந்தத்தைப்
பாட்டிக் கதை
ஆக்கினாலும் ஆக்கி
விடுவார்கள்

* * *

எட்டயபுரத்தின் பற்றைக்குள்ளிருந்து . . .

கவி மழை பொழியும் இந்த
தமிழ் உலகு முன்பு
புதுக் குரல் கொடுக்க
அனுமதி கேட்பேன்

புவியதன் மக்கள்
தவி நிலைக் கண்டு
தீப் பொறி கொண்டு
பாய்ந்தது ஒன்று

எட்டயபுரத்தின்
பற்றைக்குள்ளிருந்து
தீட்டிய வாளாய்
சீரிய வேலாய்
பாய்ந்தது ஒன்று

விசிறிய தீயாய்
உயரிய ஜுவாலையாய்
வெகுண்டது ஒன்று - உள்ளம்
துடித்தது ஒன்று

அன்னியன் கண்டு
அஞ்சி நடுங்கிட
பார்ப்பன குலத்தில்
பிறந்தது ஒன்று
பாரதியென்னும்
சத்திரியன் கண்டு
நெல்லை முழுவதும்
சுதந்திர தாகம்
புரண்டது அன்று
புது வெள்ளம்
உயர்ந்தது அன்று

மக்கள் மனதின்
இறைமை காக்க
பிறந்தவன் கவிஞன்
மானிடர் உலகை
கூட்டிச் செல்ல
வந்தவன் கவிஞன்
கலையின் புனிதம்
கவிதையின் தூய்மை
மக்கள் வாழ்வை
பெருக்கிட வேண்டும்
மானிடர் நினைவை
உயர்த்திட வேண்டும்
கற்பை விற்கும்
கணிகைப் பெண் போல்
காகக்காக கவிதை விற்ற
கண்ணதாசனை
புகழ்வதெப்படி
அழகியல் என்பார்
அழகியல் என்பார்
ஐந்து விளக்குச் சந்தியில்
அலையும் விபசாரிக்கும்
அழகுண்டு
கேட்பாய்
காமரசம் - தந்த
கம்பனவன் - வழியில்
செப்புகிறான்
ஒரு பாடல்
'ஆடை களைந்தெடுத்தே,
ஆரணங்கை மெத்தையிட்டு
வாடையுள் மேனி
வளைந்தெடுக்கும் நிர்வாணம்

வாழைத் தொடை மருங்கில்
வளர் அல்குல் செவ்விதழை
ஏழை போல் பார்த்திருந்து
ஏங்க விடும் நிர்வாணம்''

காமத்து தாசனவன்
சாமத்து மங்கையவளை
நிர்வாணத்தில் - கண்டு
ஏங்க

நிலவின் ஒளியில்
உலவும் நங்கையரின்
குரலின் - இசையை
காணுகிறான்
எங்கள் பாரதி

சிந்து நதியின் மிசை
நிலவினிலே
சேர நன் நாட்டினம்
பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினில்
பாட்டிசைத்து
தோணிகள் ஓட்டி விளையாடி
வருவோம்

போகப் பொருளாய்
பெண்ணைப் பார்த்து
தாகம் தீர்ப்பவனே
கவிஞன்

காமப் பித்துடமை
புலம்பலுக்கு - பெண்ணைச்
சொத்துடமைப்
பொருளாய்
பாடியவனே
கவிஞன்

கண்ணைப் பார்த்து
பாடிய பாரதி
பெண்ணைப் பார்த்து
பாடுகிறான்

மாட்டை வசக்கித்
தொழினினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக்
கொண்டுவந்தே
வீட்டினில் எம்மிடம் காட்ட
வந்தார் - அதை
வெட்டி விட்டோமென்று
கும்மியடி

என்று தணியும் இந்த
சுதந்திரத் தாகம்
என்று மடியும் எங்கள்
அடிமையின்-ஓலம்
என்றெமதன்னை
கைவிலங்குகள் போகும்
என்றெமதினனல்கள் தீர்ந்து
பொய்யாகும்

நெஞ்சில் உரமுமின்றி
நேர்மைத் திறமுமின்றி
வஞ்சனை சொல்வாரடி கினியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி

வீரம் பெருக்கி
தீரம் விழைத்து
ஆட்சிக் கெதிராய்
முழங்கிய பாரதி
எங்கே

ஏழ்மையில் வாழ்ந்து
ஏழ்மைக்காக எழுதிய
எங்கள் பாரதி
எங்கே

அம்பாசிடர் காரில்
ஓடி
வாழ்க்கைப் பிரச்சினை
வர்க்கப் பயிற்சி
விடுதலை வேட்கையை
மறக்கச் செய்தவன்
உங்கள் தாசன்

தந்தானக் குயிலே

தேவகீதம் பாடினாலும்
தந்தானக் குயிலே
யூதாசின் ஆவி
என்ன நிலைத்திடுமா
தந்தானக் குயிலே
பம்மாத்துக்கார பேர்வழி
இவன்
தந்தானக் குயிலே
கப்பங்கட்டி
கவி விடுவான்
தந்தானக் குயிலே
அலங்கோலமாய்த் தமிழைப்
பண்ணி தந்தானக்
குயிலே - இவன்
சந்தைப் பாட்டு
பாடிடுவான்
தந்தானக் குயிலே!
மலசலத்தை
கவிதை செய்வான்
தந்தானக் குயிலே
இவ(ன்) வக்கிரபுத்தி
படிமக்காரன்
தந்தானக் குயிலே

ஐயா!
எங்கள் இதய பாரதியை
பழிக்க வேண்டியோ
மங்கையர் மடியில்
மதிநிலை மறந்த
மானிடனோடு
இணைத்துப் பார்க்கின்றீர்

* * *

சூரியனை நாய்
என்பவன்
தந்தானக் குயிலே
சித்த சுாதினம்
தலைக் கேறிவவன்
தந்தானக் குயிலே
இருதயத்தை
விற்கப் போறவன்
தந்தானக் குயிலே
உயிர் வளர்ச்சியை
ஏற்காதவன்
தந்தானக் குயிலே
அல்லல் படும் நேரத்திலே
தந்தானக் குயிலே
அகராதியை
அபகரித்தவன்
தந்தானக் குயிலே
அஞ்சலிக்குப் பிணம்
தேடுகிறவன்
தந்தானக் குயிலே
அஞ்சு பத்து
ஈயாதவன்
தந்தானக் குயிலே

* * *

பேயோன்று வந்ததய்யா

நட்ட நடு
ஜாமத்தில்
பிணம் ஒன்றைக்
கேட்டு - புதுப்
பேய் ஒன்று
வந்ததய்யா

சிதை எரியும்
திசையைக் காட்டி
தின்று விட்டு
போ என்றேன்

இல்லை! இல்லை!
மானுடனே
கவிஞன் பிணம்
எனக்கு
வேண்டுமென்றது

அதைச் சபை
நடுவே காட்டி
அஞ்சலி தினம்
ஒன்றைக் கூட்டி
அதன் பின்பே
தின்றுடுவேன் என்றது
பிணம் தேடி
வாழும் கழுகே
கவிஞன் பிணம்
தேடி வந்தாயோ

பிசாசே
போலிக் கவிஞர்
நிறைந்து
வாழும் திரு நாடு
இது

நல்லக் கவிஞன்
பிணம் கிடைப்பது
அசாத் தியம் அன்றோ

அதிலும் சாகா
வரம் பெற்றவன்
கவிஞன் அன்றோ

சத்தியமாய்த் தமிழைக்
கோர்த்து
தத்துவமாய்க் கவிதை செய்து
பிணம் மீது போர்த்தி
வைத்து

இடு காட்டுக்கே - எடுத்துச்
செல்வேன்
தந்து விடு பிணத்தை
இன்று - கவிஞன்
ஒருவனை கொன்று

இரத்தமது கொடுத்தெழ
என் இரத்தமதை
கேட்டிடும்
பிசாசை பார்த்து
அருவருப்பில்
உமிழ்கின்றேன்

மானுட நேயம்
என்

வாழ்க்கை நீதி நீ
மனித உருவில்
"முறுவ" ஜாதி

* * *

இரு வேறு எஃகுப் பூக்கள்

சாய்ந்து போன - அவனைச்
சா வந்து அணைத்ததென்று
சென்று விட்ட எதிரிப்
படைகள்

பாலஸ்தீன தெருவில்
ஒரு நாள்
தாய் மண்ணைத் தனதாக்க
புனிதச் சமர் புரிகின்ற
மனிதனொருவன்
பிறந்த மண்ணைச்
சிவப்பாக்கி வீழ்ந்திருப்பான்

வான் இடிந்து
விழுகின்ற வெடிகளுக்கு -
அவன்
முகம் கொடுத்தான் - எதிர்
முனையில்
உமிழ் கின்ற பீரங்கிக்குப்
பதில் கொடுத்தான்

சாய்ந்து போன
அவனைச் சாவந்து அணைத்த
தென்று
சென்று விட்டன எதிரிப்
படைகள்

நீரோட்டம் போலங்கு
குருதியோடிய பின்னும்
நினைவோட்டத்தில் - இன்னும்
தாய் மண்ணை நிறைந்
திருக்கும்

கரமிரண்டும் தாய் மண்ணை
இறுகப் பிடித்து
இறுதி மூச்சை விடகுவன்று
காத்திருக்கும்

அப்போது இயன் மீது
கரமொன்று வந்து
தொடுகிறது

எஞ்சிய உயிர்தன்னை
எமனாலகு அனுப்பவென்று -
மற்றுமோர்
எதிரி தான்
வந்துள்ளான் என
நினைத்திட்டான் நம் வீரன்
வந்தவனோ நியாயத்தின்
உயிர் தன்னை

நிலைத்திருக்கச் செய்யவின்று
நல் வாய்ப்பொன்று
கிடைத்ததென்று
குற்றையிராய்க் கிடந்த
அவனைத் தன் தோள்களிலே
சுமந்து கொண்டான்
தோள்களின் சூட்டினாலும்
நேயத்தின் உரசலாலும்
நினைவு திரும்பி - நம்
வீரன் வினவத்
தொடங்கினான்

யார் நீ - நீ ஒரு
பாலஸ்தீன சகோதரனா?
இல்லை நான்

ஒரு பாலஸ்தீனன் அல்லன்
அவ்வாறாயின் நீ
ஓர் இசுலாமியனாய்
இருக்கவேண்டும்
அதுவுமின்றேல் நீ

எங்கள் அரேபியனாய்த் தான்
இருத்தல் வேண்டும்

இல்லை தோழனே
இல்லை!
என்னை அடையாளம்
காட்ட

உனக்கியைந்தச்
சொல்லொன்றும்
எனக்கில்லை ஆயினும்
நான் ஒரு மானுடன்

என் தந்தையோர்
இஸ்ரவேலியன் - என்
தாயும் அதுபோலவே
ஓர் இஸ்ரவேலியச்சி
ஆயினும் நான்
ஒரு மானுடன்

அவ்வாறாயின் உன்
தந்தையைப் போல்
தந்தையின்
மூதாதையைப் போல்
நீயும் எனை கொல்லாது
சுமப்பதேன்?

நானும் ஒருவன் தம்பி
மதத்திற்கும் நிலத்திற்கும்
அப்பால்
மானுடம் பூத்ததில்
நானும் ஒருவன் தம்பி

* * *

புத்தக வெளியீட்டு
விழாவொன்றில் பாடியது
அகிலமெல்லாம் நம்
தமிழோசை
கேட்க வேண்டும்

சித்திரையின் முதல் நாள்
என்றால் - அது
சிவ நெறிக்கு மாத்திரம்
திரு நாளாகும்

கொட்டகையில்
குழுமியிருக்கும்
என்னருமைப்
பெரியோர்களே
தாய் மார்களே

ஜீவத் தமிழ் ஆற்றினிலே
குளிக்க வேண்டும்
மூச்சடக்கி முத்தெடுத்து
வந்து காட்ட வேண்டும்

எமக்கென்று ஒரு வானும்
அமைய வேண்டும் - அதில்
எமக்கென்று நில வொன்றும்
மலர வேண்டும்

அதனடியில் பாயிட்டு - நான்
துயில வேண்டும்
காலமெல்லாம்
கவிதையெழுதி
வாழ வேண்டும்.

தூறல் மழை தூக்கத்திலே
உயிரின் உறவு பக்கத்திலே

எங்கள் புனித மண்ணில்
சங்க நாதம் ஒலிக்க வேண்டும்
அகிலமெல்லாம் நம்
தமிழோசை கேட்க
வேண்டும்

நானாமொரு கவியரங்கு
நடத்த வேண்டும்
அதில்

நல்லத் தமிழ் பாவலர்கள்
பிறக்க வேண்டும்
அங்கு...

அங்கு எங்கள் செந்தமிழின்
தீஞ்சுவையைக் கெடுப்பவனை
கல்லடித்து கலைக்க வேண்டும்

நானே காலன் வந்து
சுவர்ந்து செல்லினும்
வாழும் நாளில்
விழா வெடுத்து மாள்வது
தான் தமிழன் மாண்பு

இரவென்றும் பகலென்றும்
பாராது

உறங்காது எழுதி வைத்த
எம் எழுத்தெல்லாம்
அச்சருவில் மலர வேண்டும்

அபிபுள்ளாத் தெரு
அன்சார் நானாவும்
தமிழன் ஐயா!
அந்தோனி முத்துவும்

தமிழ்த் தரம் பார்த்து
நிறை பார்த்துப்
புத்தகங்கள் பூப்பெய்த
வேண்டும்

தமிழனய்யா
அமாவாசை நிறத்தையுடைய
நம்மன்பு தருமலிங்கமும்
தமிழன் ஐயா

அங்கு பணங்காட்டி
வரும் - கவிப்
பாம்பனைப் பிடித்து
தூக்கிவிட வேண்டும்

வாய்மையாய் மொழிபவன்
தமிழனய்யா
வாய்மையாய் எழுதுபவன்
தமிழனய்யா

புசையிலையையும் பதநீர்க்
களையும் பியதாசாவுக்குப்
புகட்ட வேண்டும் - அதில்
வள்ளுவனின்விருந்தோம்பலை
வாயார மொழிய வேண்டும்

கொத்து ரொட்டியாலும்
கோதுமைப் பானாலும்
கவிஞானவன்
தமிழனல்ல ஐயா

மரணம் மலிந்த நாட்டினிலே

நல்ல பணங்கொழுத்த
புள்ளியொன்று—கொழும்பு
நகர் நோக்கி — மேலும்
பணம் பெருக்கவென்று
வந்ததய்யா!

சந்தைத் தெருவெங்கும்
அது நடை போட்டும்
வளமான வர்த்தகம்
யாதொன்றையும் — அது
காணவில்லை

பிரதான வீதியில்
போயாதின மொன்றில்-அது
வந்த போது
பிரகிருதிகள் சில கூடி
பேய்க் கூச்சல் போடக்
கேட்டது

என்ன வகைக் கூட்டம்
இது வென்று கூட
வந்திருந்தவனை அது கேட்க
வந்தவனும்
போக்கற்ற சில பேர்
பொழுது போக்காய்க்
கவி பகரும் கூட்டம்
இது வென்றான்

நாடார்க் கவியென்றும்
செட்டிக் கவியென்றும்
சாதிப்பெயரைக்
குறித்துரைத்து

உலகம் ஒன்று பட-உழைக்கும் இத்தனையும்
முற்போக்கு எந்தன் அணி கேட்டழுத்த — நம்
என்றுரைக்கும் பெரும்புள்ளி
பிரகிருதியும் இங்குண்டு சற்றாங்கே முன்
என்றான் நோக்கிச் சென்றது

மேம்பட உரைத்து
சீர்பட வேண்டலே
முற்போக்கு — ஆனால்
பிணமொன்றைப்
பிணந்து — இதயத்தை
வெளியெடுத்து
“இதயம் வாங்கலையோ
இதயம்” என
விற்புத் திரிகின்ற
இறைச்சிக்கடை — கவி
வாணரும்
இங்குண்டு என்றான்
வங்கக் கவி தாகூரைப்
போல்
எங்கள் கவி சுப்பிரமணியப்
பாரதியைப் போல்
தன் பெயரைத் தானே
கவியென்று சூட்டிக்கொண்ட
சூப்பர் கவியும் இங்குண்டு
அகத்தியன் வகுத்துரைத்த
செந்தமிழாம் எமக்குண்டு
அதனையும் ப்ரிய
என்றும் ஸ்நேகம்
என்றும் கொல்லுகின்ற
புண்ணிய வான்களும்
இங்குண்டு

அழகொழுக
 நிமிர்ந்து நின்ற
 ஆடம்பரவிடுதியகமொன்றை
 அது உற்றுப் பார்த்தது
 உல்லாசமாய் வந்திறங்கும்
 ஒரு பிரயாணியையும் அது
 காணவில்லை
 ‘‘அப்பிராண’’ ஒரு நாய்
 மட்டும் வாலைக் குலைத்து
 அன்பொழுக வரவேற்றது
 மனம் தளர்ந்த நம் புள்ளி
 இங்கேதும் வர்த்தகம் —
 ஒழுங்காக
 நடக்கவில்லை — எனவே
 வந்த வழிச் செல்வதுதான்
 சாலச் சிறந்ததென்று
 திரும்பி நடக்கத்
 தொடங்கியது
 போகும் வழியில் ஒரு
 கூட்டம் கூடி நின்றது

ஒருவர் மீது
 விழுந்து
 முண்டியடிக்க — எதையோ.
 வாங்க எத்தனித்தது
 ஏன் இந்தக் கூட்டம்
 இப்படி முண்டியடிக்குது —
 என
 வழி போக்கன்
 ஒருவனைக் கேட்க
 ‘நானாய மரண
 ‘யாத்திரைக்கு
 இன்றே சவப்பெட்டிசனை
 வாங்கிக் கொள்ள — சனம்
 தினம் குழுமுதய்யா
 கையிருப்புக் காலியானதாலே
 கடைக் காரரும்
 இம்போட்டுக்கு ஆடர்
 போட்டு
 அடுத்த கப்பல் வருமட்டும்
 அவசரமாய்க் காத்து நிற்கிறார்
 மரணம் மலிந்த நாட்டினிலே
 சவப்பெட்டிகளைத் தவிர
 வேறு என்ன
 விற்குமய்யா’

* * *

அறிஞர் அண்ணா பிறந்ததின
கவியரங்கில் படித்தது

அண்ணா நீ

சுட்டெரிக்க மாட்டாயோ

நுரைப் பூவைச் சுமந்து வந்து கடலோரம் காற்றெடுத்துப்
நிரலாகக் கொட்டுக்கின்ற பூவோரம் தேன் எடுத்துச்
கொழும்புக் கடலோரம் செந்தமிழாரம் பாடிவைத்த
இன்று அறிஞர் செங்கரும்பு அண்ணாவே
அண்ணாவுக்குப் பிறந்த விழா அல்லியை முல்லையைத்

குளிர் பூக்கும் - இந்தக் தாமரையை நிலவை
கொட்டகைக்குள் உவமானஞ் சொல்லும்
தமிழ் ஆர்க்க எங்கள் செந்தமிழ்ப்
வந்திருக்கும்பெரியோர்களே! பாரம்பரியத்தை
வணங்குகிறேன் மாசு படுத்தும்
முத்தமிழைக் காக்கவென்று மரபாவி
முத்திங்கள் சிறையிலிருந்து பாம்பன் கவியை
சத்தியத்தின் வழி நீ எழுந்து வந்து
நடந்த அண்ணாவே சுட்டெரிக்க மாட்டாயோ
அண்ணா

பணிக் குடங்களைச்
சுமந்து நின்று
பகலவளைப் பார்த்துக்
கொஞ்சம்
காலே வணக்கம்
சொல்லும்
பசுந்தரையைத்
தீயிட்டுப்

பொசுக்குமாப்போல்
எங்கள்
செந்தமிழின் தீஞ்சுவையைத்
தீஞ்சொல் கொண்டு
எறிப்போரைச்
சுட்டெரிக்காதது
ஏனோ அண்ணா

ஜீவ நதியோரம்
பூச் சுமந்து செல்லும்
நீர்த் திவலையைக்
கொஞ்சம்
கண் திறந்து
பார்க்க
கருவினிலே
கற்பனை வேண்டாமய்யா
கம்பனின் காமத்தைக்
காட்டியெங்கும்
எரித்த தீ
இவன் ஆபாசங்களை
எரிக்கட்டும் ஐயா!

கவியரங்கொன்றில் வாசிக்கப்பட்டது

ஒரு சமாதான யாத்திரிகனின் சப்த கானங்கள்

வெள்ளைப் பறவையொன்று
வானில் பறப்பதைக்
கண்டு

ஒரு கூட்டம்
கானம் இசைத்ததய்யா

அதன் கண்களில்
வடிந்த — இரத்தத்துளிகள்
என் தோள்களை
நனைத்ததய்யா

பாலுக்கழும் பிள்ளையின்
தந்தையொருவன்
பாம்பன் கவியிடம்
ஐ பத்து வாங்கினான்
ஐயா

அந்தப்பாவிபோவிக்கவிஞன்
இந்த ஏழைத் தந்தையின்
தமிழ்
அகராதியையே சப்தி
செய்தானய்யா

இந்த நீசத்துரோகத்தைக்
கண்டு
சமாதான யாத்திரிகள்
சென்ரல் வீதியால்
ஒடியே போனான்
ஐயா!

வெள்ளைப் பறவையொன்று
வானில் பறப்பதைக்
கண்டு

ஒரு கூட்டம்
கானம் இசைத்ததய்யா

பெருங்கானம் இசைத்ததய்யா

அதன் கண்களில்
வடிந்த—இரத்தத் துளிகள்
என் தோள்களை
நனைத்ததய்யா

எங்கள் பாதங்கள்
பதிந்த தெருக்கள்
இன்று வெறிச் சோடி
கிடக்குதய்யா

மக்கள் வாழ்ந்த
மனைகளில் எல்லாம்
மயான அமைதி.
நிலவுதய்யா

அங்கு விதவைகளின்
 விம்மல் சத்தங்களில்
 சமாதான கானம் — தன்
 சப்தத்தை இழக்குதய்யா
 வெடிக்கும் கபாலங்களின்
 சப்தங்கள் கேட்குதய்யா
 எரியும் ஜுவாலையில்
 வெடிக்கும் கபாலங்களின்
 சப்தங்கள் கேட்குதய்யா

இதில் சமாதான கானம்
 தன் சக்தியை இழக்குதய்யா
 தாயை இழந்த
 சேய்ப்பறவையொன்று
 கதறி அழுகுதய்யா
 இதில் சமாதான
 யாத்திரிகளின் சப்த
 கானங்கள் புதைந்து
 மறையுதய்யா

கோயில் குளங்களில்
 வாழும் தெய்வங்கள் கூட
 கேம்புகளில் சிலையாய்
 நிற்குதய்யா
 மீதி தெய்வங்கள்
 வந்து எங்களுடன்
 அகதியாய்
 ஒதுங்குதய்யா

அக்கினி யாகத்தில்
 சிவாச்சாரிகளே
 விறகாக்கப் படுகிறார்கள்
 ஐயா

காலையில் தினந்தோறும்
 வானொலியில் மட்டும்
 சமாதான ஓசை
 கேட்குதய்யா — ஆனால்
 எங்கள் வளவின்
 படலைக்கருகில்
 ஒரு பிணம்
 அழுகியே கிடக்குதய்யா

தேசத்தை அழிக்கும்

நாசிப்படைகளை

எதிர்த்து

இந்த உலகம்

திரண்டதய்யா

அதில் தான் சமாதான

கானத்தை

உற்றுக் கேட்டேன்

ஐயா

சார் மன்னனின்

அட்டுழியம்

கண்டு தான்

போல்சவிக் கட்சி

பிறந்ததய்யா — அங்கு

சிவப்புச் சமாதானம்

கொடி கட்டிப்

பறக்குதய்யா

* * *

நிலவைத் தொலைத்து வானம் அலையும்

தமிழைப் பாடும்
இந்தக் கவிதை
அரங்கில் இது
கண்ணீர்க் காவியம்

காதல் தோற்ற
கலைஞன் வாழ்வின்
கருப்பு ஓவியம்

நான் கனியும் நெருப்பில்
புழுவாய்த் துடிக்கும்
உறவு யாசகன்

உன் விழியின் ஓசையில்
மொழியை இழந்த
ஊமைப் பாடகன்

இது வெறித்த பூமியில்
உன் நினைவை மட்டும்
சுமந்து செல்லும்
தனித்த ஓட்டகம்

பாலை நிலத்தில்
சாய்ந்து கிடக்கும்
வரண்ட தாவரம்
நான் விடிந்தும் — வானில்
நீரைச் சொட்டும்
கண்ணீர்ச் சந்திரன்

என் மனம்
சோகம் சொல்லும்
காதல் வானில்
கண்ணீர்த் தாரகை

நான் அன்பை
விதைக்க நிலத்தைத்
தேடும் கண்ணீர்
பாடகன்

உன் உறவைத் தேடி
தினம் கவிதை
யாக்கும்
சோகப் பாடகன்

என் வாழ்க்கை
ராத்திரி
நீ தான் விடிவின்
சாத்திரி

ஒரு பனியின்
இடையே
என் நினைவை மீட்டும்
தேவ புத்திரி

வான் மேகம்
மழையாவது
என் கண்ணோர
கதையானது

இந்த வாழ்க்கை
அறித்தியம்
ஆனால் நம் அன்பின்
அடியில் படிந்த
சுவடுகள்
காலறித்தியம்

அந்த வாழ்க்கை
தோரணம் — அன்பே
அதற்கு நீயே
காரணம்

இது அந்த நிலவைத்
தொலைத்து
வானம் அலையும்
சோகச் சித்திரம்

உதிர்ந்த பூவின்
காம்பும் கூட
என் வாழ்வைச்சுட்டும்
இயற்கைச் சாதனம்

என் வாழ்க்கை
இலட்சியம் — அது
நீதான் சத்தியம்

இனி உலக மொழிகளில்
என் கண்ணீர்
தெறிப்பது
அதில் தான் சாத்தியம்

* * *

அண்ணா!

நேற்று.....

கூடி வாழும்

காக்கையாய்

வந்து நீயும்

போலி மனிதர் தம்மின்

நீசத் துரோகத்துக்காய்க்

கரைந்தழுதாய்

இன்று நீ

பூணூலைப் புறத்தொதுக்கிய - அந்தப்

புரட்சிப் பிராமணனைக்

கூட்டி வந்து

போர் முரசறைவாய்

புனியெங்கும் நின்கவிகள்

பாமர மக்களின்

துயர் துடைக்க வேண்டுமென்று

வாழ்த்துகிறேன் தங்கை நானும்

Er. M. Siva Shanmugavally, B.E.

(குடிசார் எந்திரி)

With Best Compliments from

ஓம்

(AUM)

ESTD: 1967

PHONE: 548742

MANTEX TRADERS

Importers, Exporters, Wholesalers, Retailers
of Textiles & Garments

46/8, THIRD CROSS STREET,
COLOMBO - 11, SRI LANKA

Grams : "Omnammo"

கூட்டுக்குள் கூடிப்பாடிய குயில்களில் ஒன்று இங்கு வானத்தை வனப்பாக்குகிறது!

இவனைப் பற்றி

இவனது வார்த்தைகளில்
சொல்வதானால்,

- * பாலஸ்தீன பாசறைகளில்
இவனது உயிர் உறவு
கொள்ளும்
- * எதியோப்பிய தரையினில்
இவனது பாதங்கள் பதிந்
தெழும்பும்.
- * இவனது மனக்குரல் கவி
தையம்மா! மனக்குறை!
சமூகம் அம்மா!

இலக்கணம் இல்லாத புதுக்கவிதை, சுயேச்சைவாதி
களின் கைகளில் கசங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதுதான்,
எம். பாலகிருஷ்ணன் என்னும் இவ்வினைஞன் புதுக்கவிதை
எப்படியிருக்க வேண்டும் என்று புனைந்து காட்டியிருக்கி
றான். இருவேறு எஃகுப் பூக்கள் என்னும் இப்புத்தகத்
தில் பக்கத்திற்கு பக்கம் சமூக நேயம் இழையோடுகிறது.
பிரசாரத்தன்மையும் சுலோக பாங்கும் இன்றி கலைத்து
வம் மலர்ந்து காட்சியளிக்கிறது. புதுக்கவிதை அடிகளும்
மனதை விட்டு அகலாதவை.

தேசிய தொழிற்பயிற்சிச் சபையின் பாடவிதான அபி
விருத்திப் பகுதியில் மொழிப்பெயர்ப்பாளனாகவிருக்கும்
இவன், கொழும்பு நீதிமாவட்டத்திற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட
மொழிப்பெயர்ப்பாளனாகவும் (Sworn Translator) நிய
மிக்கப்பட்டுள்ளான். 'நிசப்தமாய்த் தூங்குவதேன்', 'தமிழ்
மூலம் சிங்களம்' ஆகியன இவனது கைவண்ணங்கள்.

மகிழ்ச்சியிலும் துன்பத்திலும் பங்கு கொள்வதே
மனிதாபிமானம் என்று வாதிட்டு எங்களுடன் இணைந்து
கொண்டவனே இந்த பாலகிருஷ்ணன்.

அன்று எங்களுடன் கவியரங்கென்னும் கூட்டுக்குள் பாடி
வந்த இந்தக் குயில் இங்கு வானத்தை வனப்பாக்குவ
தற்கு சிறகடித்துப் பறக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களுடன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புரோட்வே ஹில்மி,